

Azok talán megmenthették volna Krudyt a rákospalotai felfedezéstől, az érdekes Rákospalotát pedig a nevelésértől. Mert valóban mulatságos, hogy néhány nagyhangú és csakazértis-megváltó fiatalúr Krudyból mégiscsak a törzsasztalt, a mindenkori Öt hársiát és a fröccsöt jegyezte meg legjobban.

*

*

Egy röplapot hozott minap a magyar szél; a címe: Üzenet és toborzó, kelt Rákospalotán. Vajjon mit üzen és toboroz Rákospalota? Kiderül a megváltó írásműből, mert természetesen megint csak megváltásról van szó, — hogy 1941 november 29-ről 30-ra virradó éjtszákán, Rákospalotán, az „Öt hársfához“ címzett vendéglőben megalakult a „Krudy Gyula Irodalmi Társaság“. Végre! — kiáltunk fel, már csak ez hiányzott a magyar boldogsághoz. Azt mondják a kadarkák gőzében irodalmi társaságot alapító megváltók, hogy nehéz és verejtékes munkát vállalnak: az emberi ostobaság és felelőtlenység sziklafalát kell áttörniök, a fiatalság teljes lendületével. Azt is mondják, hogy céljuk felé az igazi vállalkozások páratlan rögeszméjével haladnak. Sorompóba hívják nemcsak azokat, akik „feladatszerűen írnak“, hanem mindenkinek üzennek, íróknak és költőknek, színészeknek és párbajsegédeknek, tűzoltóknak és hírlapíróknak, pincéreknek és hordárokknak, művészeknek és favágóknak, divathölgyeknek és szemérmes leányoknak, vendéglősöknek és lapszerkesztőknek, zsokéknak és nyomdászoknak“. Nem, mélyen tisztelt fiatalurak ott a kis- és nagyfröccsök mellett: helyesebb lett volna csak a mentőknek üzenni.